

om Forhyringsvæsenets Ordning her, fordi det skal paa Dagsordenen paa den internationale Konference i 1926. Det ærede Medlem maa have misforstaaet denne Dagsorden. Jeg har den her; ganske vist kun paa Fransk, men jeg skal give den til det ærede Medlem. Dér vil det ærede Medlem selv kunne se, hvordan Dagsordenen lyder, og det er ingen gal Oversættelse, naar jeg sagde, at det, man indskriver paa Dagsordenen for Konferencen i 1926, er international Kodifikation af Reglerne vedrørende Søfolks Engagementskontrakter, Forhyringskontrakter, eller hvad man vil kalde det, og saa Undersøgelse af de almindelige Principper for Arbejdsinspektion til Søs eller for Søfart. Det ærede Medlem Hr. Hendriksen vil se, at det intet har med Spørgsmaalet om Forhyringsvæsenets Organisation at gøre. Det vilde da ogsaa være ejendommeligt, om det internationale Arbejdsbureau, efter at man paa en Konference har faaet vedtaget den Konvention, der nu foreligger til Ratifikation og Behandling rundt omkring i Landene, skulde begynde at tage hele dette Spørgsmaal op. Nej, det er ganske andre Ting, der skal forhandles paa Konferencen i 1926, saa denne kommende Konference og dens Dagsorden behøver aldeles ikke at forhindre os i for vort Vedkommende at ratificere Konventionen, hvis det da ellers er vor Hensigt at gøre det.

Dahlgaard: Naar jeg overfor det ærede Medlem Hr. Rudfeld udtalte, at hans Opgørelse af, hvor mange af Konventionerne der var ratificeret, var værdiløs, var det ud fra den Betragtning, at naar han tæller alle de Konventioner sammen, der er vedtaget paa Konferencer siden 1919 indtil sidste Sommers Konference, medregner han en Række Konventioner, der er vedtaget saa sent, at der endnu ikke har kunnet være Tale om, at de forskellige Landes Parlamenter har kunnet ratificere dem.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at jeg udtalte, at han havde haanet det Arbejde, der foregik i det internationale Arbejdsbureau og paa de internationale Arbejdskonferencer, og ingen, der hørte det ærede Medlems Tale, vil benægte, at der baade i Tone og Indhold var en saadan haanlig Understrøm.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Kragh, at det er ganske rigtigt, at det internationale Arbejdsbureau aldrig har været rigoristisk i sine Krav med Hensyn til den rent formelle Fremgangs-

maade. Bureauets Direktør har, som det ærede Medlem nævnte, ment, at Artikel 405 paalagde Staterne en Pligt til at fremlægge Konventionerne i de lovgivende Forsamlinger, og som Eksempel paa, hvad han havde ment, henviste Direktøren netop til, hvad der var sket i Svejts. Det er meget rigtigt; men hvad var det, der skete i Svejts? Der skete dette, at det svejtsiske Forbundsraad fremlagde, som Direktøren nævnte, f. Eks. 6 Konventioner; Forbundsraadet udarbejdede saa Regler med Hensyn til de 4 Konventioner, man kunde tiltræde, og meddelte samtidig Parlamentet, at de to andre kunde Regeringen ikke tiltræde af de og de Grunde. Altsaa, Parlamentet blev i Svejts straks gjort bekendt med Regeringens Stilling og derigennem sat i Stand til, hvis det er af en anden Opfattelse end Regeringen, da at træffe sine Foranstaltninger. Ganske det samme er sket i Sverige. Her har de forskellige Regeringer følt sig forpligtede til at meddele den svenske Rigsdag, hvilke Konventioner man kunde tiltræde, og med Hensyn til hvis Indføjelse i den nationale Lovgivning man derfor vilde udarbejde Regler, og hvilke Konventioner man ikke kunde tiltræde. Den svenske Rigsdag fik altsaa straks Meddelelse derom.

Det er det, der staar i en saa skarp Modsætning til en Fremgangsmaade som den, det ærede Medlem Hr. Kragh anvendte som Indenrigsminister, idet han f. Eks. i 1922 fremlagde et Forslag til Ratifikation af en Konvention og saa samtidig fremsendte Socialraadets Meddelelse om dets Stilling til de andre Konventioner, knytter nogle Bemærkninger til enkelte af dem, men henviser de fleste af dem til Undersøgelse igen her og dér, f. Eks. Konventionen om Blyhvidt, der henvises til videre Undersøgelse i Socialraadet, og om hvilken Socialraadet allerede længe, før det ærede Medlem gik af som Minister, havde afgivet Svar, uden at der senere blev givet Rigsdagen Meddelelse derom. Det er denne Uoverensstemmelse, jeg har gjort opmærksom paa. Men selvfølgelig, naar det internationale Arbejdsbureau ikke allerede har protesteret mod Fremgangsmaaden, maa jeg gaa ud fra, at man heller ikke vil protestere derimod. Selve Fremgangsmaaden viser imidlertid, om jeg saa maa sige, Aanden hos dem, der anvender denne Fremgangsmaade.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rudfeld har Ordet for en kort Bemærkning.